

Surengti parodą pasiryžusi gimnazistė tapė ir naktimis

Simona SIMANAVIČIENĖ

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos pirmoje klasėje besimokanti Patricija Brazaitytė visai neseniai mokyklos bendruomenei pristatė debiutinę autorinę parodą „Atsimerk“. Atverti akis pakvietusi moksleivė akcentavo, kad visi esame skirtingi, todėl ir pasaulį matome nevienodai.

Grafika perkelta į tapybą

Sukurti septynių piešinių ciklą P. Brazaitytei prireikė vos poros mėnesių. Pastebėjusi, kad moksleivės braižas geras, dailės pedagogė Reda Viktažentienė paskatino merginą nupiešti daugiau darbų. Vis dėlto nei Patricija, nei jos mokytoja negalvojo, kad viskas vyks taip sparčiai ir po pirmojo piešinio kilusi idėja surengti parodą greitai bus įgyvendinta.

„Mes pripratę, kad personalines parodas daro vyresni vaikai – trečių, ketvirtų klasių. Kai su mokiniu kalbuosi apie piešinių ciklą, visada atsižvelgiu į amžių. Tiesiog noriu, kad žinotų, jog tokia galimybė yra, bet nespaudžiu. Todėl nesitikėjau, kad Patricija taip greitai susidomės. Jos darbotumas mane labai nustebino“, – kalbėjo R. Viktažentienė.

Juodu akrilu ant drobės išraižygotas įvairios geometrinės figūros ir veido kontūrai. Visuose darbuose išlaikytas tamsesnių dėmelių santykis, linijos žaismingumas bei tematika. Pasak R. Viktažentienės, piešinių atlikimo technika šiek tiek primena kubizmą, surrealizmą ar netgi į tapybą perkeltą grafiką. Visgi pati Patricija pripažino, kad lig šiol nebuvo tapiusi akrilinėmis dažais, o šią techniką išbandė, nes... neturėjo ką veikti.

▲ Gimnazistė Patricija Brazaitytė tapybą atrado visai neseniai, todėl žada neapleisti šitos vaizduojamosios dailės šakos. Autorės nuotr.

„Mėgstu piešti, bet tai darau tušniukais ar akvarele. Šį kartą tiesiog turėjau drobę ir laisvo laiko, pamėginau, o paskui ir užsikabinau“, – apie netikėtai atrastą techniką pasakojo gimnazistė.

Būtina skatinti

Patricija prisiminė, kad piešti dažniausiai pradėdavo septintą valandą vakaro, todėl kūryba užsitęsdavo ir iki nakties. Kai kuriuos piešinius mergina nutapydavo per porą valandų, o kitiems pabaigti prireikdavo ir kelių dienų.

„Atsisėdusi piešti kartais jausdavau, kad kažkas ne taip – nėra minčių, įkvėpimo, tada darydavau pertrauką ar atidėdavau pie-

šimą kitai dienai. Piešti reikia norėti, dėl to savęs neverčiau“, – apie kūrybinio proceso niuansus kalbėjo Patricija.

Tai, kad dirbti naktimis nėra lengva, kankina nuovargis, pripažino ir R. Viktažentienė. Vis dėlto pedagogė matė, kad P. Brazaitytei netrūksta užsispyrimo, todėl ir piešiniai nutapyti, rodos, vienu įkvėpimu.

Kadangi apetitas augo bevalgant, sukūrusi vieną piešinį mergina jausdavo, kad savo darbo dar neatliko, todėl imdavosi kitos drobės. Taip begalvodama, ką norės vaizduoti prisėdusi prie dar kitos, nutapė septynis darbus. Nors iš pirmo žvilgsnio piešiniai gan panašūs, Patricija nesunkiai išskyrė jai labiausiai patinkančius.

„Jaunuoliams reikia paskatinimo, būtina įpūsti pasitikėjimo. Mokytojas gali sužlugdyti arba pakelti. Jei per daug sukritikuosi – vaikui gali dingti noras kažką daryti, o jei pagirsi – atsiras pasitikėjimo sparnai“, – apie bendravimą su meniškais mokiniais kalbėjo R. Viktažentienė.

Apie studijas dar negalvoja

Nors pirmoji P. Brazaitytės paroda dar visai neseniai išvydo dienos šviesą, kūrybinga mergina nežada sustoti ir drauge su mokytoja dėlioja planus kitiems mokslo metams. Tiesa, to dar reikės palaukti, bet Patricija šypteli, jog šį kartą tapydama greičiausiai įtrauks daugiau spalvų.

Gimnazijos pirmokės apie studijas teirautis gal dar anksti, o pati Patricija sakė, kad menų rinktis bent jau kol kas neplanuoja, todėl mano, kad dailė liks laisvalaikio užsiėmimu. Jos mokytoja sakė, kad šiuo metu rinktis menų studijas planuoja trys ketvirtokai.

Pasak R. Viktažentienės, gimnazijoje mokosi daug meniškos sielos mokinių. Yra besidominčiųjų videomenu, fotografija, grafika, tapytojų bei keramikų. Pedagogė pastebėjo, kad dabar labiau nei anksčiau vietoj darbo grupėse moksleiviai mėgsta individualią kūrybą.

„Nors ir renkasi dirbti atskirai, jie vieni kitus skatina. Jei vienas surengė parodą, tai ir kiti jaučia norą pasistengti“, – pasakojo R. Viktažentienė ir užsiminė, jog „Aušros“ gimnazijoje įprasta kas mėnesį eksponuoti vieną, dvi arba net tris parodas.

Pedagogė atskleidė, kad mokytojas turi keistis kartu su jaunimu, todėl labai svarbu suprasti, kuria linkme norima judėti. Pavyzdžiui, jei jaunajam menininkui artimesnis juodai baltas koloritas, negalima versti piešti naturmortus ar užsiimti realistine tapyba. „Jaunuolis renkasi, kur yra jo stiprioji pusė, tik tada galima pasiekti rezultatą“, – sakė R. Viktažentienė.